

[Oluf Pedersen.]

ling at opføre, i stedet for at gå den vej, som man har benyttet gennem 100 år, at finansiering af virksomheder sker gennem privat opsparing, gennem banker og sparekasser. Staten skal ikke være et finansieringsinstitut. Det er en ren kommunistisk tankegang, at det skulle være bedre, at staten bestemmer, hvilke virksomheder der skal startes, end at de startes i frihed. Det er forfærdeligt, at man virkelig er kommet så langt ud, og at vi nu får den ene lov efter den anden om statsfinansiering.

Hvis man vil sige: ja, det er en tale, som der ikke er nogen anden her i salen udover retsforbundet der er tilhænger af, så vil jeg dertil svare, at i 1949 — det er endnu ikke tre år siden — var flertallet i dette ting enigt i den betragtning, som jeg her har fremsat. Det ærede medlem hr. Einer-Jensen ryster på hovedet, men det ærede medlem hørte ikke til flertallet dengang, da hørte han til mindretallet, da hørte vi andre til flertallet.

(Kort bemærkning).

Rager: Jeg kan berolige med, at jeg ikke ønsker at indlede en længere diskussion med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i anledning af hans forskellige udtalelser. Det ville føre for vidt. Der er blot een eneste ting. Det ærede medlem rider stadig den kæphest med den tvungne opsparing, der skal afskaffes. Det er sådan et rart, demagogisk, populært forslag, det er rigtig mad for Mons, og den kæphest skal naturligvis trækkes ud af stalden ved enhver lejlighed. Men mon det ærede medlem virkelig mener, at de hundredkronesedler, der efter det ærede medlems mening ikke skulle være blevet indbetalt, var gået til investering i større udstrækning og særlig af nye industrier? Jeg synes, det er så naivt, at det i virkeligheden må fritage mig for en nærmere imødegåelse.

Det andet, det ærede medlem fremdrog, har jeg ikke tid til at gå ind på nu, men vi mødes nok en anden gang et eller andet sted, og så skal det være mig en glæde igen at høre på det ærede medlem og forsøge at retlede ham. Jeg ved godt, at det ikke nytter meget, men det har undertiden hjulpet lidt.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det ærede medlem har ret i, at vi fra vor side har ønsket at afskaffe den tvungne opsparing. Den er jo en radikal idé, ved vi, og det er ikke så underligt, at de radikale passer på deres små grise og viser omsorg for dem, selvom det er så

som så med dem. Den første gang man gennemførte tvungen opsparing, skulle midlerne ikke bindes. Hvis man også i anden omgang havde gennemført en tvungen opsparing, som ikke var blevet bundet, havde man beholdt pengene ude i erhvervslivet. Når de radikale dengang foreslog det, kunne det tyde på, at man dengang i og for sig ikke var uenig i det princip, at penge skulle blive derude.

Dernæst siger det ærede medlem, at det er demagogi, en slags agitation, eller hvad meningen nu er med det ord. Er sandheden om hele denne lovgivning om Marshallånene og alt det, man her deler ud, i virkeligheden ikke, at regeringen og rigsdagen giver gaver til befolkningen i håb om at få dens stemmer? For hvis det ikke er begrundelsen, synes jeg overhovedet ikke, der er nogen begrundelse for denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Einer-Jensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til visse rederivirksomheder.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3703; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1978).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars M. Olsen: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Loven af 27. maj 1950 om udlån til industri- og handelsvirksomheder m. v. omfatter også udlån til nybygning, modernisering eller ombygning af visse små fragtskibe. Der er i den periode, hvori denne lovgivning har eksisteret, altså godt 1½ år, indkommet et meget betydeligt antal ansøgninger, hvilket kort tid efter lovens vedtagelse medførte, at rigsdagens såkaldte Marshalludvalg med støtte i loven overførte endnu 3 mill. kr. til den gruppe, der omfatter modernisering af små fragtskibe.